

вената дейност; възискателен е към поведението на дейците; противопоставя се на прибързаните и авантюристични постъпки и действия в практиката на освободителното движение.

Личности като Рафаил Атанасов обогатяват палитрата на българското националноосвободително движение през XIX в. Те разкриват многообразието от личности и характери, дали своя принос за осъществяване на най-важната историческа задача на своето време - освобождението на България от вековното османско господство.

Прочее, има всички основания името на Рафаил Атанасов да заеме достойното си място в летописа на възрожденската история на Сливен, на българската колония в Галац, както и в историята на българската емиграция изобщо. Затова наш дълг е да се проучат по-подробно неговият живот и дейност.⁷²

1. Архив на възраждането. Т. I. Документи по политическото възраждане. С., 1908, с. 291. 2. С. Табаков. Опит за история на град Сливен. Т. II. Вт. изд., С., 2002, с. 243. 3. Енциклопедия България. Т. I. С., 1978, с. 151. 4. А. Улуян. Деятели българското национално-освободително движение XVIII - XIX в. Т. I. Москва, 1996, с. 30. От едно писмо на Р. Атанасов до П. Хитов от 28 юли 1873 г. узнаваме, че баща му е още жив и е заминал с брат му за Сърбия да лекува на минерални бани ревматизъм и краката си. - Вж. Архив на възраждането. Т. I, с. 295. 5. М. Греков. Как ние освободавахме България. Т. I. С., 1990, с. 735. 6. С. Табаков. Цит. съч., с. 166; бележките на Хр. Йонков и Ст. Йонкова към М. Греков. Цит. съч., с. 748; Пак там, с. 87. 7. Ст. Заимов. Миналото. Етюди върху записките на Захари Стоянов. С., 1895, с. 28 - 29. 8. Вж. Кр. Шарова. Любен Каравелов и българското освободително движение 1860 - 1867. С., 1970, с. 206; В. Трайков. Георги Стойков Раковски. Биография. С., 1974, с. 334. 9. В. Трайков. Цит. съч., с. 334, 336. 10. Вж. Априлско въстание 1876 г. Сборник от документи. Т. I, С., 1954, с. 197. 10а. М. Греков. Цит. съч., с. 404. 11. Хр. Македонски. Записки на... /1852 - 1877/. С., 1896, с. 49. 12. Вж. З. Маркова. Четата от 1868 година. С., 1990, с. 84. 13. Хр. Македонски. Цит. съч., с. 156 - 157. 14. Д. Петков, Л. Георгиев, Т. Билчев. Филип Тотю. Личност, дейност, документи. Русе, 1990, с. 137. 15. Пл. Митев. Българският революционен комитет 1875. С., 1998, с. 52. 16. Д. Т. Страшимиров. Васил Левски. Живот, дела, извори. Т. I. Извори. С., 1929, с. 667. 16а. Пак там, с. 427. 17. Ал. Бурмов. Христо Ботев и неговата чета. С., 1974, с. 561. 18. Пак там, с. 589. 19. Д. Т. Страшимиров. Цит. съч., с. 669. След Галац Хитов посетил Болград, Одеса и други селища и на връщане отново минал през Галац. Един от хората, които подпомогнали материално тази му мисия, възложена от БРБК в Букурещ, бил Рафаил Атанасов. Той му дал за целта 5 австрийски жълтици (вж. Пл. Митев. Обиколката на П. Хитов из Влашко и Русия през пролетта на 1873 г. (дискуссионни и неизяснени въпроси) - В: Д. Дойнов. 75 години наука, мъдрост и достоинство, събрани в един живот. С., 2004, с. 190, 195 - 196). 20. М. Греков. Цит. съч., с. 735. А като илюстрира патриотичния подем, обхванал младите българи в Галац през 1867 г., М. Греков разказва и за постъпката на своя другар Д. Асенов /Атанасов/: за да набави средства за оръжие и униформа за участието си в подготвяната в Галац чета на Н. Войводов и Цв. Павлович, младият родолюбец посегнал на парите на брат си Рафаил Атанасов, също предан патриот, като "отворил куфара му и извадил 20 турски лири". "И така - продължава разказа си Греков - от патриотизъм Асенов извърши престъпление, но брат му го прости и сърдит беше само за това, че парите ги не поискал, а отзел сам."